

§ 5.

Bygningslovens § 10, 1ste Punktum affattes saaledes:

„Ingen ny Gade maa have mindre Brede end 30 Alen; dog kan Kommunalbestyrelsen undtagelsesvis, hvor Omstændighederne tale derfor, navnlig, naar der mellem Veien og Bygningerne kommer til at ligge et ubebygget Areal af passende Brede, tillade, at Bredden formindskes indtil 20 Alen.“

Paragrafens sidste Punktum affattes saaledes: „Ved Bedømmelsen af den hensigtsmæssigste Retning skal der ikke blot tages Hensyn til Gadens Beliggenhed paa selve det paa-gjældende Grundstykke, men ogsaa til det hele System af Gader, der efter Forholdene paa vedkommende Sted vil være det hensigtsmæssigste overensstemmende med de af Kommunalbestyrelsen godkendte og bekendtgjorte Beiplaner“. Til Paragrafen føies et nyt Punktum saalydende: „Hvad der gjælder om Gader, kommer ogsaa til Anvendelse paa Veie, der udlægges til Bebyggelse“.

§ 6.

Til Bygningslovens § 11 føies et nyt Stykke saalydende: „Nye Bygninger maa der ikke uden Bygningskommissionens særlige Tilladelse gives en Facaderetning mod Veien eller Gaden, som afviger fra en med Veiens Midelinie parallel Linie, medmindre Facadelinien er mindst 6 Alen fjernet fra Veien eller Gaden“.

§ 7.

§ Stedet for Bygningslovens § 13 bestemmes:

„De allerede anlagte Gader og Veie af mindre Brede end 20 Alen bør efterhaanden søges udvidede til en Brede af mindst 20 Alen, og hvor dette ikke kan ske, bør det dog ved ethvert Bygningsforetagende paases, at der stedse bliver en Afstand af mindst 10 Alen mellem Bygningen og Veiens Midelinie. Fordres Saadant, er den Byggende beføiet til at bygge til den Høide, hvortil den forlangte Gadebrede efter § 15 vilde berettigge ham. Benyttes denne Ret kan det Areal, som ligger mellem den ældre Veilinie og den ny Byggelinie, til enhver Tid fordres udlagt til Gadens eller Veiens Udvidelse uden Erstatning. Gjøres Fordringen gjældende lige overfor en Eiendom, der har været bebygget i det fulde Omfang, som Lovgivningen ved Bygningernes Opførelse hjemlede, skal Eieren være berettiget til at forlange Grunden overtagen af Kommunen imod Erstatning af dennes Kasse efter uwillige, af Retten udmeldte Mænds Stjøn.“

§ 8.

§ Stedet for Bygningslovens § 14 bestemmes: „De Private tilhørende Grunde og Bygninger, hvis Afstaaelse findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veie eller til Udvidelse af ældre eller til Anlægget af Kloaker eller andre almennyttige Diemed, skulle, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gjør Fordring, afstaaes mod Erstatning efter de hidtil gjældende Regler, dog at det, naar Kommunalbestyrelsen gjør Fordring paa Afstaaelse af nogen Del af en Eiendom, der er bebygget i det fulde Omfang, som Lovgivningen ved Bygningens Opførelse hjemlede, staar Eieren frit for at begjære den hele Eiendom eller de ved Gade- eller Veianlægget Eiendommen fráfiltede Stykker overtagne af Kommunen. Det staar Vedkommende gaabent at begjære Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed indstillet til Justitsministerens Afgjørelse“.

§ 9.

§ Bygningslovens § 15, 1ste Stykke in fine forandres Tallet „6“ til „5“.

Paragrafens 2det Stykke udgaaer: